

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Σήμερα, ημέρα Κυριακή της 11^{ης} Οκτωβρίου του 2009, οι υπογεγραμμένοι επίσημα εντεταλμένοι αντιπρόσωποι των εξής οργανωμένων φορέων-μελών της **Παν-Ποντιακής Ομοσπονδίας Η.Π.Α. και Καναδά** (ΠΠΟ):

- «Ακρίται» της Φιλαδέλφειας [Pontian Society "Akritai" of Philadelphia, PA]
- «Κομνηνοί» της Νέας Υόρκης [Pontian Society "Komninoi" of New York, NY]
- «Πόντος» του Νόργουοκ Κονεκτικούτσης [Pontian Society "Pontos" of Norwalk, CT]
- «Εύξεινος Πόντος» του Μόντρεαλ [Association Pontienne de Montreal "Efxinos Pontos", Quebec, Canada]
- «Κομνηνοί» του Κάντον, Οχάιο ["Komnini" Pontian Club of Ohio, OH]
- «Φοίνιξ» του Κλίβελαντ, Οχάιο [Pontian Society "Phoenix" of Cleveland, OH]
- «Ξενητέας» Σικάγο [Pontian Society of Chicago "Xeniteas", IL]

και του

- Ιερού Ιδρύματος Παναγία Σουμελά Ποντίων Η.Π.Α. και Καναδά [Holy Institution Panagia Soumela]

καθώς αντιπροσωπεύει της

- Αδελφότητας Τορόντο «Παναγία Σουμελά» του Τορόντο [Brotherhood Pontion Toronto "Panagia Soumela", Ontario, Canada]

και λοιποί, επίσημοι και μη, παρευρισκόμενοι που συμμετείχαμε στο τριήμερο συνέδριο της ΠΠΟ που πραγματοποιήθηκε στην πόλη του Μόντρεαλ του Καναδά υπό την επιμέλεια του τοπικού σωματείου «Εύξεινος Πόντος» και κατόπιν διαλόγου και κατάθεσης σχετικών προτάσεων στα πλαίσια των εργασιών και διαβουλεύσεων του εν λόγω συνεδρίου και:

- αφού ενημερωθήκαμε για τα πεπραγμένα της ΠΠΟ και των φορέων της καθώς και για τα σημαντικότερα επιτεύγματα της όπως αυτά συνοψίζονται στην εγκεκριμένη αναφορά του απερχόμενου Προέδρου και του Διοικητικού της Συμβουλίου, και
- αφού αναλύσαμε τις δυσκολίες αλλά και τις προοπτικές της,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ, ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ και ΖΗΤΟΥΜΕ, κατά θεματική ενότητα, τα εξής:

Α. Γενοκτονία Ποντιακού Ελληνισμού 1916-1923¹

Εγκλήματα γενοκτονίας δεν πρέπει να μένουν ατιμώρητα. Ο Ποντιακός Ελληνισμός υπέστη βάναιση γενοκτονία το πρώτο τέταρτο του εικοστού αιώνα. Το αίτημα των Ποντίων –και διακαής πόθος συνάμα– είναι η διεθνής αναγνώριση της γενοκτονίας που υπέστη ο Ελληνισμός του Πόντου την περίοδο 1916-1923 και η ταυτόχρονη καταδίκη της Τουρκίας. Για την επίτευξη αυτού του διττού στόχου γνωρίζουμε ότι απαιτείται μιας πλατειά συνεργασία με αξιόπιστους και καταξιωμένους φορείς ώστε αυτή η εθνική προσπάθεια μας για «επιτέλους δικαίωση» να έχει τα απαραίτητα ερείσματα. Κατόπιν τούτων καταθέτουμε το εξής ψήφισμα στις κάτωθι αρχές και φορείς και συγκεκριμένα αιτούμεθα:

Από την **Ελληνορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής και τις Μητροπόλεις Η.Π.Α. και Καναδά** ζητούμε να στηρίξουν τις προσπάθειές μας και να προβάλουν το αίτημα μας. Το Ποντιακό Ζήτημα και η πανένδοξη ιστορία μας επιθυμούμε να διδαχθεί στα παιδιά μας μέσα από τα σχολεία της Αρχιεπισκοπής και την Μητροπόλεων. Επίσης η κυκλοφορία σχετικής εγκυκλίου την 19^η Μαΐου εκάστου έτους θα πρόβαλλε το ζήτημα μας στην Ομογένεια και θα γνωστοποιούσε τον στόχο μας.

Από την **Ελληνική Κυβέρνηση** ζητούμε α) να συμπεριλαμβάνει το αίτημα της αναγνώρισης της Ποντιακής Γενοκτονίας στο θεματολόγιο των διμερών ελληνοτουρκικών επαφών και συνομιλιών, β) να θέτει την αναγνώριση της Ποντιακής Γενοκτονίας

¹ Ένας από τους λαούς που έχει υποστεί όλες τις μορφές και τις μεθόδους γενοκτονίας είναι ο Ποντιακός Ελληνισμός που στην περίοδο 1916-1923 έχασε πάνω από 353.000 ψυχές, θύματα όλοι της τουρκικής θηριωδίας. Τα ντοκουμέντα που βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές βιβλιοθήκες αλλά κυρίως στα επίσημα αρχεία των διαφόρων κρατών, αποκαλύπτουν τους σατανικούς στόχους των Νεοτούρκων και των Κεμαλικών για τον πλήρη εκτουρκισμό όλων των λαών που ζούσαν μέσα στα όρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εκμεταλλεόμενοι «την πείνα, το ρίγος, την πείνα και την απόγνωση των ταλαίπωρων χριστιανών». Η συστηματικότερη περίοδος των διωγμών στον Πόντο άρχισε την 19^η Μαΐου 1919, με την άφιξη του Κεμάλ Μουσταφά και μετέπειτα επονομαζόμενου τιμητικά Ατατούρκ -πατέρα δηλαδή των Τούρκων- στην Σαμφούντα του Πόντου.

Η Βουλή των Ελλήνων, έχοντας γνώση των γεγονότων της περιόδου 1916-1923 και κατόπιν πρότασης «... τού υπουργού Εσωτερικών ύστερα από γνώμη των πλέον αναγνωρισμένων Ποντιακών σωματείων ...», ψήφισε την 24^η Φεβρουαρίου 1994 σχετικό νόμο που καθιέρωνε την 19^η Μαΐου «... ως ημέρα μνήμης τής γενοκτονίας των Ελλήνων τού Πόντου». Το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα (2193/1994) υπογράφηκε την 7^η Μαρτίου 1994.

Πιστεύουμε στο δίκαιο του αγώνα μας. Πιστεύουμε ότι μόνο με την καταδίκη όλων των γενοκτονιών και των υπαιτίων τους, κανένας λαός δεν θα υποστεί ξανά τέτοια βάναισα και φρικτά εγκλήματα. Εξάλλου η μη-αναγνώριση μιας γενοκτονίας, είναι από μόνη της η τελευταία εγκληματική πράξη της γενοκτονίας, δηλαδή η μη-αναγνώριση συνιστά έγκλημα κατά της ανθρωπότητας εξ ίσου απεχθές και απάνθρωπο με αυτό της κύριας γενοκτονίας. Οι ψυχές εκατοντάδων χιλιάδων αδικωμένων ψυχών απαιτούν δικαίωση. Η απαίτησή τους, είναι στόχος μας και η υλοποίησή του στόχου είναι εφικτή και θα επιτευχθεί. Και βέβαια δεν χρειάζεται από τη μεριά κανενός εμπλεκόμενου φανατισμός, γιατί ο φανατισμός οδηγεί σε εμπάθεια και ακρότητες. Ο φανατισμός μισεί την κοινή λογική και δεν πρέπει να τον ταυτίζουμε ή να τον συγχέουμε με τον δικαίη πόθο για δικαίωση. Ο φανατισμός εκδηλώνει πάθος, δεν είναι πόθος.

από την τούρκικη κυβέρνηση σαν βασική προϋπόθεση για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και γ) να επιζητή τη προώθηση της αναγνώρισης της Ποντιακής Γενοκτονίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στους ευρωπαϊούς εταίρους μας καθώς και στους λοιπούς φίλους και συμμάχους μας. Επίσης γνωστοποιούμε στην **Ελληνική Κυβέρνηση** ότι ενέργειες, όπως προσκυνήματα στο μαισωλείο του Κεμάλ Ατατούρκ, προσβάλλουν την ιστορική μας μνήμη και την μνήμη των εκατοντάδων χιλιάδων νεκρών που τιμάμε.

Από τις **Πρεσβείες** και τα τοπικά **Προξενεία** της Ελλάδος και της Κύπρου στις Η.Π.Α. και Καναδά ζητούμε να υιοθετήσουν και να προβάλλουν το αίτημα μας προς τους ομολόγους τους και τις αμερικανικές και канаδικές αρχές ώστε η διεθνοποίηση του ζητήματος να έχει αξιόπιστη και έγκριτη υπόσταση. Επίσης να καθιερώσουν ετήσιες εκδηλώσεις την 19^η Μαΐου εκάστου έτους για την πρέπουσα απότιση τιμής στους εκατοντάδες χιλιάδες θύματα της γενοκτονίας αλλά και στους χιλιάδες αγωνιστές του Πόντου για ελευθερία και ανεξαρτησία της πατρίδας τους.

Από τα **Παγκόσμια Ποντιακά Συνέδρια** και τους φορείς τους ζητούμε να αναλάβουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες ώστε να υλοποιηθούν οι αποφάσεις του Β' Παγκοσμίου Συνεδρίου Ποντιακού Ελληνισμού που αναφερόταν στην αναλυτική, συστηματική, επιστημονική, τεκμηριωμένη και εμπειριστατωμένη διαδικασία μελέτης και ανάλυσης όλων των ιστορικών, νομικών και πολιτικών πτυχών και προεκτάσεων του ζητήματος της ποντιακής γενοκτονίας. Θα πρέπει μέσα από την μελέτη να προκύψουν όλα εκείνα τα απαραίτητα πορίσματα που να στοιχειοθετούν την πράξη της γενοκτονίας, ώστε να τεθούν οι θεμελιακές βάσεις για καθολική αναγνώριση της, και στην συνέχεια, την διεθνοποίηση της. Σχετικό ενημερωτικό υλικό των αναλυτικών και εμπειριστατωμένων πορισμάτων θα πρέπει να παρασκευαστεί και να διχοτευθεί στους ποντιακούς φορείς. Δεν νοείται να προωθούμε ένα τόσο σοβαρό θέμα χωρίς να έχουμε στα χέρια μας κάτι γραπτό και επίσημο (ένα φυλλάδιο για παράδειγμα) όπου να αναλύεται και να αποδεικνύεται ότι το επιζητούμενο είναι **ιστορικά αποδεδειγμένο, νομικά εφικτό, πολιτικά ορθό και εθνικά συμφέρον.**

Από όλους τους, **Ποντιακούς και μή, Φορείς της Ομογένειας**, ζητούμε να πιέσουν -με ανιδιοτέλεια, με πίστη στο δίκαιο και την αλήθεια, και με σύμπνοια και σύμπραξη- προς κάθε κατεύθυνση ώστε να ληφθούν όλες οι απαραίτητες πρωτοβουλίες σύμφωνα με τις επίσημες αποφάσεις του Ποντιακού Ελληνισμού και σύμφωνα βέβαια με το συμφέρον της πατρίδας μας. Η πίεση θα πρέπει να αποσκοπεί στο να ξεκινήσουν συστηματικά και υπερκομματικά και να ολοκληρωθούν έγκαιρα και συναινετικά όλες οι σχετικές διαδικασίες. Κρίνουμε ότι σε αυτό το στάδιο, μέχρι δηλαδή την ολοκλήρωση των διαδικασιών μελέτης του ποντιακού ζητήματος, οι χειρισμοί διεθνοποίησης του ζητήματος θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα λεπτοί και οι οποιοσδήποτε ενέργειες ή και πρωτοβουλίες να ακολουθούν συσκέψεις και συνεργασίες, να έχουν συγκεκριμένο και γενικά αποδεκτό στόχο, και να μην υποθάλλουν επ' ουδενί τρόπο και με οποιονδήποτε μέσο την μετέπειτα, ευελπιστούμε επιτυχή, πορεία αναγνώρισης της γενοκτονίας και δικαίωσης της μνήμης των θυμάτων.

Από κάθε **πολίτη** των μεγάλων δημοκρατικών χωρών των ΗΠΑ και Καναδά, από κάθε άνθρωπο που πιστεύει και θέλει, ο ίδιος και τα παιδιά του, να ζουν σε ένα κόσμο ειρηνικό, όπου το δίκαιο και ο σεβασμός στην ανθρώπινη ύπαρξη και τα χαρακτηριστικά της να διασφαλίζονται και να συνοδεύουν πιστά και μόνιμα τις πορείες και τις τύχες μας ζητάμε να στηρίξει τον αγώνα μας.

B. Ανέγερση Εθνικού Μνημείου Γενοκτονιών στην Αθήνα

Ζητούμε από την ελληνική πολιτεία να ανεγείρει άμεσα εθνικό μνημείο για τα θύματα όλων των γενοκτονιών σε κεντρικό σημείο των Αθηνών. Έλληνες πολίτες, χριστιανικού ή εβραϊκού θρησκευματος, έχουν υποστεί διαχρονικά τις πιο φρικαλέες εξοντώσεις. Πόντιοι, Μικρασιάτες, Θρακιώτες, κ.ά. στην πρώτη κατηγορία υπέστησαν το απεχθέστερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, το έγκλημα της γενοκτονίας, από τους Τούρκους, Βουλγάρους, Ναζί και άλλους και Εβραίοι συμπατριώτες μας στην δεύτερη κατηγορία από τους Ναζί. Η πατρίδα μας πρέπει να σταθεί υπέρμαχος του αγώνα κατά των γενοκτονιών από όποιους και αν προέρχονται, εναντίον όποιων και αν αποσκοπούν και κάτω από οποιαδήποτε προσχήματα και αν διαπράττονται. Ειδικότερα για εμάς του Ποντίους, η 19^η Μαΐου δεν πρέπει να σβηστεί κάτω από οποιοσδήποτε πιέσεις. Η πίεση των 353000 αδικοχαμένων ψυχών δικών μας ανθρώπων υπερβαίνει -ηθικά και ιστορικά- κάθε άλλη πίεση σκοπιμοτήτων και εκβιασμών.

Γ. Μακεδονία

Ζητούμε άμεση επίλυση του ζητήματος της ονομασίας της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (FYROM). Τασσόμαστε κατά οποιασδήποτε μορφής χρήσης του όρου «Μακεδονία». Αν θέλουν οι βόρειοι γείτονες μας τον όρο «Μακεδονία» στο όνομα του κράτους τους, δεν έχουν παρά να τον μεταφράσουν στην δική τους γλώσσα. Οι ελληνικές λέξεις «Μακεδονία», «Φίλιππος», «Αλέξανδρος» και άλλες δεν σημαίνουν τίποτα στην γλώσσα τους. Είναι ξένες με την ιστορία και τον πολιτισμό τους. Τον γνωρίζουν όλοι. Τέρμα λοιπόν ο σφετερισμός. Η ειρηνική συνύπαρξη λαών, ειδικά όμορων, απαιτεί αμοιβαίο σεβασμό. Αυτή την απλή και παγκοσμίως αποδεκτή προϋπόθεση ζητούμε. Σε αυτό το μέγα εθνικό ζήτημα στεκόμαστε δίπλα -αρωγοί και συναγωνιστές- των Παμμακεδονικών Ενώσεων ΗΠΑ και Καναδά. Στο κάτω-κάτω η μεγάλη πλειοψηφία των Ποντίων βρήκαν γη και στέγη στην ιστορική μακεδονική γη μετά τον ξεριζωμό του '22 και έχουμε κάθε λόγο να την προστατεύσουμε από οποιονδήποτε σφετερισμό ή αλυτρωτισμό. Διαβεβαιώνουμε τους πάντες ότι το καθήκον μας θα το πράξουμε.

Δ. Κύπρος

Για 35 ολόκληρα χρόνια η μαρτυρική Μεγαλόνησος παραμένει διαιρεμένη με κατοχικά στρατεύματα να εξουσιάζουν το 1/3 του νησιού. Η τουρκική στρατιωτική επέμβαση του '74 και η συνεχιζόμενη κατοχή αποτελούν παγκόσμια προσβολή εναντίον κάθε ελεύθερης και ευνομούμενης κοινωνίας, εναντίον κάθε δημοκρατικού καθεστώτος, εναντίον της ανθρωπότητας. Ζητούμε λύση μόνιμη και ξεκάθαρη. Λύση δίκαια και βιώσιμη, λύση που να εγγυάται την ειρηνική συνύπαρξη και πρόοδο όλων των αυτοχθόνων κατοίκων του νησιού, όλων των Κυπρίων. Κάτι βέβαια που απαιτεί την άμεση και μόνιμη απόσυρση όλων των κατοχικών στρατιωτικών δυνάμεων και όλων των εποίκων. Κάτι βέβαια που προαπαιτεί και πλήρη διαλεύκανση του ζητήματος των αγνοουμένων με ταυτόχρονη αυστηρή καταδίκη όλων των εγκληματιών. Κάτι βέβαια που προαπαιτεί και πλήρη απόδοση όλων των περιουσιακών στοιχείων στους νόμιμους δικαιούχους τους. Και σε αυτό το μέγα εθνικό ζήτημα στεκόμαστε δίπλα -αρωγοί και συναγωνιστές- των Κυπριακών οργανώσεων ΗΠΑ και Καναδά με βασικό εκφραστή της ανάγκης επίλυσης του ζητήματος την Παγκόσμια Συντονιστική Επιτροπή Κυπριακού Αγώνα (ΠΣΕΚΑ).

Ε. Πατριαρχείο

Όλες οι μετα-κεμαλικές τουρκικές κυβερνήσεις προβάλλουν το ψευτο-δίλημα της ισλαμικής Σκύλλας και της κοσμικής Χάρυβδης για να στερήσουν βασικές ατομικές και πολιτικές ελευθέρια από τους πολίτες της Τουρκίας. Κλείνουν προς την Χάρυβδη για να αποφύγουν τάχα την εξολόθρευση, την ισλαμική λαίλαπα, από την Σκύλλα. Στερούν βασικές θρησκευτικές ελευθέρια για να εγκαθιδρύσουν τάχα ένα ελεύθερο και δημοκρατικό κράτος. Και δυστυχώς οι ελεύθερες κοινωνίες παρακολουθούν αμήχανα, έως και παθητικά. Πρωτεύουν θύμα αυτής της πολιτικο-στρατιωτικής πλεκτάνης το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο.

Ζητούμε άμεση αποκατάσταση του ιστορικού, εκκλησιαστικού, ηγετικού και πνευματικού ρόλου του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου και του Οικουμενικού μας Πατριάρχη. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο δεν είναι τοπικό Ίδρυμα καμιάς νομαρχίας. Έχει παγκόσμια και οικουμενική υπόσταση και πρέπει να διαδραματίζει ένα ρόλο που θα ξεπερνά τα όρια όποιας πολιτικής ή στρατιωτικής επικράτειας, που θα ξεπερνά τα σύνορα κάθε χώρας.

Ζητούμε άμεση επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης.

Ζητούμε άμεση συντήρηση και αποκατάσταση της Αγίας Σοφίας και επαναλειτουργίας της ως εκκλησία.

Ζητούμε άμεση επιστροφή όλων των περιουσιακών στοιχείων -ακίνητων και κινητών- στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, στις εκκλησίες και Μοναστήρια του, καθώς και στους Ρωμιούς της Πόλης, που κατασχέθηκαν, υφαρπάχθηκαν ή δολίως καταπατήθηκαν.

Ζητούμε άμεση συντήρηση και αποκατάσταση όλων των ιστορικών Μονών του Πόντου, της Καππαδοκίας και άλλων περιοχών της Μικράς Ασίας με προτεραιότητα της αυτοκρατορικής και σταυροπηγιακής Μονής της Παναγίας Σουμελά και την έκδοση άδειας τελέσεων θείων λειτουργιών και μυστηρίων.

ΣΤ. Ποντιακή Διάλεκτος της Ελληνικής Γλώσσας

Πριν από ένα χρόνο περίπου αναγνωρίστηκε για πρώτη φορά από την UNESCO (ο εκπαιδευτικός, επιστημονικός και πολιτιστικός φορέας του Ο.Η.Ε.) η ύπαρξη της ποντιακής διαλέκτου της ελληνικής γλώσσας (αναφέρεται ως ποντιακή γλώσσα) και η κατάταξη της πλέον στις γλώσσες υπό εξαφάνιση. Μάλιστα στη σχετική ιστοσελίδα αναφέρεται ως σημείο προέλευσης της γλώσσας ο Πόντος και αναφέρεται ο εκτιμώμενος αριθμός όσων την μιλούσαν. Η ελληνική πολιτεία έχει παραγνωρίσει την ύπαρξη της ποντιακής διαλέκτου. Σε άλλες εποχές μάλιστα τιμωρούσαν στο σχολείο όσους την μιλούσαν. Η ποντιακή διάλεκτος έχει ρίζες αρχαίες ελληνικές (με τις οποίες μετεξελίξεις ακόμη και κακοποιήσεις υπέστη κατά καιρούς) και σίγουρα αποτελεί μέρος του ελληνικού πολιτισμού που δεν πρέπει να σβήσει. Ζητούμε από την ελληνική πολιτεία να δημιουργήσει, να προωθήσει και να στηρίξει προγράμματα και κέντρα εκμάθησης και διατήρησης αυτής της διαλέκτου. Επιπλέον πρέπει όλοι οι οργανωμένοι ποντιακοί φορείς (πιθανόν με την οικονομική στήριξη μέσω κρατικών ή πολιτειακών κονδυλίων) να διδάξουν την ποντιακή διάλεκτο στα νεότερα μέλη τους.

Ζ. Αδερφοσύνη και Σύμπνοια

Δυστυχώς και φέτος παρουσιάστηκαν στους κόλπους της Ομοσπονδίας κάποιες σοβαρές απουσίες και φυγόκεντρες τάσεις. Και ακόμη δυστυχέστερα παρόμοια φαινόμενα εκτυλίσσονται στην ευρύτερη παγκόσμια ποντιακή κοινότητα. Πρόκειται για ένα πραγματικά ανησυχητικό γεγονός που θα πρέπει να αναλυθεί, να εντοπισθούν και να αξιολογηθούν τα αίτια του και να αντιμετωπιστεί στην ολότητα τους έγκαιρα. Ένας εποικοδομητικός διάλογος με αρχές και στόχους και χωρίς στοιχεία μηδενισμού, ισοπένδωσης και εμπάθειας είναι πάντα επιθυμητός και αναγκαίος. Επίσης θα πρέπει να ορίσουμε τα πραγματικά ζητούμενα. Μην αρεσκόμαστε σε τυποποιημένες, μα ανούσιες, φράσεις. Η ενότητα για παράδειγμα, δεν μπορεί να αποτελεί αυτοσκοπό, δεν είναι στόχος. Αντίθετα είναι προϋπόθεση γιατί ο πραγματικός στόχος είναι η επίτευξη συναίνεσης και σύμπνοιας (η σύμπνοια είναι ο αντίποδας της διχόνοιας, όχι η ενότητα) πάνω σε μείζονα ζητήματα που απασχολούν ή πρέπει να απασχολούν τον Ποντιακό Ελληνισμό. Σε αμερικανικό και καναδικό επίπεδο, δηλαδή εντός της δικαιοδοσίας της Ομοσπονδίας, ζητούμε από την νεοεκλεγμένη διοίκηση με βάση τις ανωτέρω αρχές και διαπιστώσεις να λάβει όλες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες ώστε να γεφυρωθούν τα κενά ή χάσματα επικοινωνίας μεταξύ των συλλόγων και της Ομοσπονδίας. Επίσης πρέπει να κατανοήσουν όλοι ότι σε μια ευνομούμενη κοινωνία, σε καθεστώτα που διέπονται από δημοκρατικούς κανονισμούς, οι

αποφάσεις, οι σοβαρές, υπεύθυνες και έγκυρες αποφάσεις, λαμβάνονται κατά τη διάρκεια συγκεκριμένων διαδικασιών και λειτουργιών εντός προεπιλεγμένων και επισήμως ανακοινωμένων χωρικών και χρονικών ορίων.

Η. Επαναψηλάφηση της Δίκης των Εξ²

Με αφορμή την προσφυγή στον Άρειο Πάγο με την οποία ζητείται η αναψηλάφηση της Δίκης των Εξ, θεωρούμε, εξαιρετικά άστοχη τη διαδικασία προκειμένου μάλιστα για δίκη που δεν είχε ποινικό αλλά πολιτικό χαρακτήρα. Διότι και σ' αυτή την περίπτωση, η αναψηλάφηση θα έχει πολιτικό χαρακτήρα και θα διχάσει για άλλη μια φορά τον ελληνισμό.

Δηλώνουμε ότι η απόπειρα αναψηλάφησης της Δίκης των Εξ που επιχειρείται στην Ελλάδα από διάφορους κύκλους είναι άτοπη και προσβλητική για τους απογόνους των θυμάτων της πολιτικής των Εξ. Η πολιτική που άσκησαν από τον Νοέμβριο του 1920 έως και το Σεπτέμβριο του 1922 χαρακτηριζόταν από εμπάθεια, συνειδητή υποβάθμιση της θέσης της Ελλάδος από το συμμαχικό στρατόπεδο, περιφρόνηση των Ελλήνων της υπό διάλυση Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που είχαν υποστεί ήδη την πολιτική γενοκτονίας από τους Νεότουρκους. Ως απόγονοι των θυμάτων της Γενοκτονίας που συνέβη στον Πόντο και της Μικρασιατικής Τραγωδίας, θεωρούμε ιταμή και απαράδεκτη πρόκληση στη μνήμη των χιλιάδων νεκρών την επιχειρούμενη, μέσω δίκης, «αθώωση» των υπευθύνων της μεγαλύτερης καταστροφής, που υπέστη ποτέ το ελληνικό έθνος. Οποιαδήποτε παρόμοια διαδικασία μας βρίσκει αντίθετους και δηλώνουμε ότι θα προστατεύουμε τη μνήμη των προγόνων μας με κάθε νόμιμο μέσο.

Κάνουμε έκκληση στην ολομέλεια του Αρείου Πάγου να απορρίψει κάθε εισήγηση για αναψηλάφηση της Δίκης, αφήνοντας την όποια απόφαση στην αδέκαστη κρίση της ιστορίας.

Επισυνάπτεται ενυπόγραφος ονομαστικός κατάλογος δηλώσεων υιοθέτησης και στήριξης του παρόντος ψηφίσματος

² Στις εκλογές τής 1^{ης} Νοεμβρίου 1920, που πραγματοποιήθηκαν μέσα στην δίνη του πολέμου και με ένα άδικο ισχύον εκλογικό σύστημα, η «Ηνωμένη Αντιπολίτευση», αφού επιβλήθηκε στις εκλογές έναντι των Φιλελευθέρων και ανάγκασε σε παραίτηση τον Ε. Βενιζέλο την 4^η Νοεμβρίου 1920, πραγματοποίησε δημοψήφισμα την 22^η Νοεμβρίου 1920 που επέφερε την επανενθρόνιση του Βασιλέως Κωνσταντίνου την 23^η Δεκεμβρίου 1920. Στη συνέχεια, κατόπιν στρατιωτικού κινήματος, καθοδηγούμενο από τους συνταγματάρχες Νικόλαο Πλαστήρα και Στέλιο Γονατά, αντικαθίσταται την 5^η Οκτωβρίου 1922 ο Κωνσταντίνος από τον Γεώργιο Β'. Το πολιτικό επισφράγισμα τής μικρασιατικής καταστροφής ήταν η καταδίκη σε θάνατο (μέσα από την «Δίκη των Εξ» επονομαζόμενης μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ως η «Ελληνική Δίκη της Νυρεμβέργης») και η εκτέλεση στο Γουδί, των έξι υπαίτιων τής καταστροφής -των Γούναρη, Πρωτοπαπαδάκη, Στράτου, Μπαλατιτζή, Θεοτόκη και Χατζηανέστη- οι οποίοι σύμφωνα με το προοίμιο του σχετικού κατηγορητηρίου «... από τής 1^{ης} Νοεμβρίου 1920 και εφ' εξής μέχρι τής 26^{ης} Αυγούστου 1922...» υπέπεσαν σε πράξεις «... εσχάτης προδοσίας εκουσίως και εκ προθέσεως...» υποστηρίζοντας «... την εισβολή ξένων στρατευμάτων, ήτοι του τουρκικού εθνικιστικού στρατού, εις την επικράτειαν του Βασιλείου ... τής Ελλάδος...». Πιο συγκεκριμένα το κατηγορητήριο συμπεριλάμβανε τις εξής 15 επιμέρους κατηγορίες:

- Ενηργήθη το δημοψήφισμα και επανήλθεν ο Βασιλεύς, ενώ ήτο το τοιούτον πράξης εχθρική προς τας Δυνάμεις της Συνεννοήσεως.
- Ημελήθη η προσάρτησις της Βορείου Ηπείρου.
- Παρεγνωρίσθη η σχετική διακοίνωσις των Δυνάμεων και υπέστη η Ελλάς τον οικονομικόν αποκλεισμόν.
- Εποπεθετήθησαν απειροπόλεμοι αρχηγοί μονάδων.
- Παρά τας δυσμενείς περί Βασιλέως Κωνσταντίνου δηλώσεις των πρωθυπουργών Αγγλίας και Γαλλίας, δεν υπεδείχθη εις αυτόν να παραιτηθή.
- Διετάχθη πρόωρος η ατυχής επιχειρήσις του Μαρτίου 1921.
- Διετάχθη η από Εσκή Σελήρ προς Άγκυραν εκστρατεία, παρά την γνώμην του Αρχηγού της Στρατιάς.
- Ανετέθη η αρχιστρατηγία εις τον ανεύθυνον Βασιλέα.
- Εψηφίσθησαν υπό της Εθνοσυνελεύσεως νόμοι διασπαθίσεως του δημοσίου χρήματος, καίτοι ο στρατός υφίστατο στερήσεις.
- Δεν εγένοντο δεκταί αι προτάσεις του Ιουνίου 1921, δι' ων εσώζετο η (Ανατολική) Θράκη και ετετυγχάνετο η αυτονομίσις της Μικρασίας.
- Διωρίσθη αρχιστράτηγος ο Χατζανέστης.
- πεσπίασθησαν εκ Μικρασίας δυνάμεις χάριν της εκφοβιστικής κινήσεως προς την Κωνσταντινούπολιν.
- Υπεγράφη σύμβασις παραιτήσεως από των συμμαχικών πιστώσεων προς την Ελλάδα.
- Εγένετο ανεκτή παρακυβέρνησις υπό τον Πρίγκιπα Νικόλαον και τους Στρέιτ, Δούσμανην, Κωνσταντινόπουλον.
- Ημποδίσθησαν να ηγηθούν της διπλωματικής αντιπροσωπείας οι Δ. Ράλλης και Ελ. Βενιζέλος.

Ας σημειωθεί ότι το κατηγορητήριο αυτό δεν περιέχει πολλά άλλα πολύ πιο επιβαρυντικά στοιχεία, όπως:

- Η υπονόμευσις της δράσεως της Μικρασιατικής Άμυνας και της δημιουργίας τοπικού μικρασιατικού στρατού, που θα μπορούσε να αντισταθεί στους κεμαλικούς, και
- Η απόλυτη εγκατάλειψις των Ελλήνων του Πόντου, μέσω της παραγνωρίσεως των πολιτικών τους αιτημάτων και της μη αποστολής στρατιωτικής βοήθειας προς το δυναμικό ποντιακό αντάρτικο κίνημα που δρούσε στο βορρά της Μικράς Ασίας.
- Η ψήφισις του Νόμου 2670/1922 με τον οποίο η κυβέρνηση Γούναρη απαγόρευε στον ελληνικό πληθυσμό της Ιωνίας να αναχωρήσει, τη στιγμή που συζητούσε την απαγγίστρωση από τη Μικρά Ασία

Η δε καταδικαστική απόφασις τής 15^{ης} Νοεμβρίου 1922 του έκτακτου Στρατοδικείου Αθηνών, ανέφερε ότι «... Άπαντες οι κατηγορούμενοι ... ειργάσθησαν δια διαφόρων μέσων και δη δια ψευδών διαδόσεων και δια τής αποκρύψεως των εντεύθεν κινδύνων εις τα εθνικά συμφέροντα...»